

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2015/0460 van 4 augustus 2015
in de zaak 1011/1001/A/8/0975

In zake: het college van burgemeester en schepenen van de **gemeente** [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Wim DE CUYPER
kantoor houdende te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Vlaams-Brabant

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Marc VAN BEVER
kantoor houdende te 1850 Grimbergen, P.Woutersstraat 32 bus 7
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 8 augustus 2011, strekt tot de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Vlaams-Brabant van 7 juli 2011, waarbij aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het plaatsen van een scheidingswand die op de grond gemonteerd en ingeplant wordt tussen de speelplaats en de tuin van de linksaanpalende buur, en geweigerd wordt voor de inplanting van een geluidsmuur boven op de reeds bestaande scheidingsmuur en voor de regularisatie van de luchtafzuiginstallatie.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED]

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De behandeling van de vordering die initieel werd toegewezen aan de derde kamer, werd op 23 januari 2015 toegewezen aan de achtste kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 3 maart 2015, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Marc BOES heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Julie CORNELIS die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Jessica HENNIQUI die verschijnt voor de verwerende partij zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 13 maart 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het plaatsen van twee scheidingswanden en het regulariseren van een luchtafzuiginstallatie.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan 'Leuven', gelegen in woongebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 12 mei 2010 tot en met 11 juni 2010, worden twee bezwaarschriften ingediend.

De verwerende partij beslist op 7 juli 2011 een stedenbouwkundige vergunning te verlenen voor het plaatsen van een scheidingswand die op de grond gemonteerd en ingeplant wordt tussen de speelplaats en de tuin van de linksaanpalende buur, en te weigeren voor de inplanting van een geluidsmuur boven op de reeds bestaande scheidingsmuur en voor de regularisatie van de luchtafzuiginstallatie.

De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en de aanvraag

- *De bestaande toestand*
De bouwplaats zijn de percelen waarop zich het gemeentelijk schoolcomplex [REDACTED] bevindt. Deze bevinden zich in woongebied langs de [REDACTED] in de deelgemeente [REDACTED].
- *De beleidsmatig gewenste ontwikkelingen*
Het ingediende project voorziet in de regularisatie van de industriële afzuiginstallatie en het plaatsen van 2 geluidswanden. 1 wand wordt op de grond geplaatst tussen de met het tentzeil overdekte speelplaats en de aanpalende buur en krijgt een maximale hoogte van 4m56cm. De 2^e geluidswand wordt ter afscherming van de luchtinstallatie bovenop de dakrand, langs de binnenkant van de gemene muur geplaatst. Daardoor zou deze muur een hoogte van 5m25cm krijgen. Beide geluidsschermen worden uitgevoerd in gecoat

aluminium. De afzuiginstallatie zat niet omvat in de oorspronkelijke bouwvergunning en werd op het dak van het technisch lokaal geplaatst, op ongeveer 1 meter van de linker buur. 3 van de uitlaatmonden van de installatie zijn naar de tuinzone van de linker aanpalende buur gericht.

Watertoets

Het voorliggende project heeft een beperkte oppervlakte en ligt niet in een recent overstroomd gebied of een overstromingsgebied, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat geen schadelijk effect wordt veroorzaakt.

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

De beoordeling is gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling, met het oog op de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische en sociale gevolgen:

- functionele inpasbaarheid:

Het tentzeil van de overdekte speelplaats (bezwaarschrift 2) zit vervat in de reeds afgeleverde bouwvergunning dd. 29.10.2004. Het inplanten van geluidswanden is principieel in overeenstemming met het geldende plan, zoals hoger omschreven. Bij de evaluatie blijft het de bevoegdheid van de overheid een aanvraag te toetsen aan de gebruikelijke inzichten en noden betreffende een goede aanleg van de plaats, gebaseerd op de eerder geciteerde voorschriften van het van kracht zijnde gewestplan.

- mobiliteitsimpact:

Het ingediende project heeft geen invloed op het aantal verkeersbewegingen.

- schaal:

De schaal van het schoolcomplex wordt door de ingediende aanvraag niet veranderd.

-ruimtegebruik en bouwdichtheid:

De terreinbezetting wordt door het ingediende project niet verhoogd.

-visueel-vormelijke elementen:

Het verhogen van de muur met een geluidswand heeft een visuele negatieve impact naar de omgeving toe, waarbij bijkomend een reductie van de lichtinval wordt gecreëerd.

-hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen

Het inplanten van een geluidswand op de grond tussen de overdekte speelplaats en de tuin van de buurman kan mogelijk het geluid komende van de speelplaats reduceren.

De inplanting van een industriële afzuiginstallatie naar de tuinzone van de linker buur waarbij 3 van de uitlaatmonden van de installatie naar de tuinzone van de linker aanpalende buur zijn gericht, is niet vergund en geeft aanleiding tot zichtvervuiling. Hoewel bij de bouwaanvraag geen gefundeerde geluidsstudie werd gevoegd, mag gezien de grootschaligheid van de installatie en de bouwaanvraag tot de inplanting van een geluidsscherm, langs de binnenkant van de gemene muur, worden aangenomen dat deze ernstige geluidshinder tot gevolg heeft. De noordpijl op het ingediende omgevingsplan staat verkeerd georiënteerd. Niettemin zal het verhogen van de muur naar 5m25cm een aanmerkelijke en nefaste invloed hebben op de lichtinval van de links aanpalende tuin. De luchtafzuiginstallatie kan op de huidige plaats van inplanting niet worden geregulariseerd en de geluidswand langs de binnenkant van de gemene muur kan niet worden vergund.

Algemene conclusie

Het ingediende project is om bovenvermelde redenen slecht gedeeltelijk verantwoord.

Gunstig: *Voor het plaatsen van de scheidingswand die op de grond wordt gemonteerd en ingeplant tussen de overdekte speelplaats en de tuin van de linker aanpalende buur.*

Ongunstig: *Voor de inplanting de geluidsmuur bovenop de reeds bestaande scheidingsmuur en voor de regularisatie van de luchtafzuiginstallatie.*

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Standpunt van de partijen

1.

De verwerende partij stelt dat niet blijkt dat het verzoekschrift tijdig werd ingediend.

2.

De verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing aan de verzoekende partij betekend werd bij aangetekende brief van 7 juli 2011 en door haar ontvangen werd op 8 juli 2011. De termijn voor het indienen van het beroep ging dus in op 9 juli 2011 om te verstrijken op 7 augustus 2011. Dit was een zondag, zodat de laatste dag voor het indienen van het verzoekschrift verschoven werd naar maandag 8 augustus 2011, datum waarop het verzoekschrift ook werd ingediend.

Beoordeling door de Raad

Om de door de verzoekende partij vermelde redenen is het beroep tijdig ingediend. De exceptie wordt verworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft de hoedanigheid van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De verwerende partij stelt dat de verzoekende partij geen beslissing bijbrengt waaruit blijkt dat zij besloten heeft tot het instellen van het huidig beroep.

2.

De verwerende partij verwijst naar het door haar neergelegde stuk 3, waaruit de beslissing van de verzoekende partij tot het instellen van het huidig beroep blijkt.

Beoordeling door de Raad

Stuk 3 van de verzoekende partij, dat door de verwerende partij niet van valsheid wordt beticht, maakt duidelijk dat de verzoekende partij tijdig beslist heeft om het huidige beroep in te stellen. De exceptie wordt verworpen.

C. Overige ontvankelijkheidsvereisten

Uit het dossier blijkt dat de vordering voor het overige regelmatig is ingesteld.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging - ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

1.

In dit middel roept de verzoekende partij de schending in artikel 4.3.1 § 1, 1^e b en artikel 4.3.1 § 2 VCRO, van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij licht dit als volgt toe:

“De verwerende partij laat geenszins blijken dat zij op afdoende en zorgvuldige wijze onderzocht heeft om tot het besluit te komen dat de aanvraag niet verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening en meer bepaald met de relevante hinderaspecten.

1.

Artikel 4.3.1 § 1, 1^e b VCRO stelt :

“§1. Een vergunning wordt geweigerd:

1° indien het aangevraagde onverenigbaar is met:

b) een goede ruimtelijke ordening”

In art. 4.3.1 §2 VCRO wordt verduidelijkt wat hieronder moet worden verstaan, met name wordt de overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening beoordeeld met in achtname van volgende beginselen:

“1° het aangevraagde wordt, voor zover noodzakelijk of relevant, beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpassbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen, in het bijzonder met inachtneming van de doelstellingen van artikel 1.1.4;” (eigen onderlijning), artikel 1.1.4 dat stelt dat “De ruimtelijke ordening gericht [is] op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling waarbij de ruimte beheerd wordt ten behoeve van de huidige generatie, zonder dat de behoeften van de toekomstige generaties in het gedrang gebracht worden. Daarbij worden de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten gelijktijdig tegen elkaar afgewogen. Er wordt rekening gehouden met de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen. Op deze manier wordt gestreefd naar ruimtelijke kwaliteit.” (eigen onderlijning)

Luidens de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen moet elke eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuursinstellingen of voor een ander bestuur, in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Die motivering moet ‘afdoende’ zijn.

2.

Bij het onderzoek van de beleidsmatig gewenste ontwikkelingen wordt de lichtgroep in de bestreden beslissing omschreven als (en derhalve vergeleken met) “een industriële luchtafzuiginstallatie”, “luchtinstallatie”, “afzuiginstallatie”, “uitlaatmonden van de installatie naar de tuinzone van de linker aanpalende buur gericht”.

Zonder nader onderzoek maakt de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar (gewsa) de analyse van de bezwaarindiener tot de zijne, met inbegrip van de gekozen terminologie (“industriële luchtafzuiginstallatie”).

Nochtans is de aanwezige lichtgroep een installatie die de luchtkwaliteit in de binnenruimten optimaal regelt, zodat de genoemde uitlaatmonden zowel lucht kunnen aanzuigen als uitlaten. Door deze aanzuiging of uitstoot is geen luchtverplaatsing voelbaar op enige afstand. Van enige industriële allures kan derhalve geen sprake zijn.

Verwerende partij geeft dan ook blijk van een gebrek aan zorgvuldigheid bij de beoordeling van de aanvraag, en in de eerste plaats bij het onderzoek van het voorwerp ervan; de omschrijving van het voorwerp stemt alvast niet overeen met de feitelijke toestand.

Dat in de bestreden beslissing, net als in de kennisgeving, het adres van verzoekende partij (gemeentehuis) consequent wordt verwisseld met dat van de bouwplaats (kleuterschool) is in dat opzicht overigens indicatief.

3.

Bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening onder de rubriek “hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen” weerhoudt de bestreden beslissing dat de lichtgroep aanleiding zal geven tot zichtvervuiling.

Nochtans is het precies om evt. zichtvervuiling van installatie en leidingen tot een minimum te herleiden dat in deze wand voorzien wordt. Om tegelijk de geluidshinder te reduceren wordt de wand vervangen door een geluidsscherm uitgevoerd in gecoat aluminium.

Zowel om de vermindering van de lichtinval van de links aanpalende tuin te beperken als ter bevordering van de bevestiging van de voorziene wand wordt deze constructie bewust aan de binnenkant van de oorspronkelijke en gemene muur geplaatst.

De vraag rijst overigens hoe een geluidsscherm tot op een maximale hoogte van 5,25m, nota bene opgesteld in het noordoosten vanuit het standpunt van de linker aanpalende buur, meer zichtvervuiling met zich brengt dan een (in de bestreden beslissing vergund) geluidsscherm met een maximale hoogte van 4,65m (opgesteld in het noorden).

De bestreden beslissing maakt in de motieven niet duidelijk of aannemelijk hoe een hoogteverschil van 60 cm in meer ten aanzien de vergunde (speelplaats) geluidswand de plaatsing van de geluidswand t.h.v. de lichtgroep hinderlijker en derhalve ruimtelijk onaanvaardbaar maakt op vlak van lichtinval.

De bestreden beslissing houdt onvoldoende rekening met het gegeven dat de bestaande gemene muur waarlangs het bijkomend geluidsscherm voorzien wordt (voor meer dan 2/3 van de lengte) reeds een hoogte heeft van 4,25m.

De bestreden beslissing stelt dat de lichtgroep niet vergund kan worden op de huidige plaats.

Deze inplantingsplaats van de luchtgroep is echter een weloverwogen beslissing. Vooreerst is de installatie geplaatst boven het technisch lokaal, waardoor de leidingen minimaal zichtbaar zijn. Indien de luchtgroep elders dient ingeplant te worden zal deze steeds op een hogere dakconstructie moeten geplaatst worden, waardoor een grotere zichthinder zal ontstaan mede ook door de noodzakelijke (langere) leidingen.

De bestreden beslissing houdt geen rekening met deze omstandigheden hoewel duidelijk vermeld in de beschrijvende nota en de plannen, zodat een schending van het motiverings- en zorgvuldigheidsbeginsel aangetoond is.

...

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

1. **“Beoordeling in de bestreden beslissing van de goede ruimtelijke ordening cfr. artikelen 4.3.1§1, 1^e b en §2 VCRO”**

Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat verwerende partij elk criterium , zoals opgenomen in art. 4.3.1. VCRO, heeft overlopen en dat verwerende partij elk criterium- na te hebben getoetst of het relevant of noodzakelijk was in casu - in acht heeft genomen in de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening.

Zo heeft verweerder in casu als volgt geoordeeld:

-m.b.t. de functionele inpasbaarheid:

*Het tentzeil van de overdekte speelplaats (...) zit vervat in de reeds afgeleverde bouwvergunning dd. 29.10.2001. Het **inplanten van geluidswanden is principieel in overeenstemming met het geldende plan**, zoals hoger omschreven.*

***Dienvolgens werd vergunning verleend voor het plaatsen van de scheidingswand** die op de grond wordt gemonteerd en ingeplant tussen de overdekte speelplaats en de tuin van de linker aanpalende buur. (huisnummer 64)*

-m.b.t. de mobiliteitsimpact:

Het ingediende project heeft geen invloed op het aantal verkeersbewegingen.

-m.b.t. de schaal:

De schaal van het schoolcomplex wordt door de ingediende aanvraag niet veranderd.

-m.b.t. het ruimtegebruik en de bouwdichtheid:

De terreinbezetting wordt door het ingediende project niet verhoogd.

-m.b.t. visueel-vormelijke elementen:

Verweerder heeft hieromtrent geheel terecht gesteld dat het verhogen van de muur met een geluidswand een visuele negatieve impact heeft naar de omgeving toe, waarbij bijkomend een reductie van de lichtinval wordt gecreëerd.

Deze reductie van lichtinval wordt nader gespecificeerd bij de bespreking in de bestreden beslissing van de ‘hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen’, alwaar gesteld wordt dat het verhogen van de muur naar 5m25cm een aanmerkelijke en nefaste invloed zou hebben op de lichtinval van de links aanpalende tuin.

Het volstaat hiervoor om de foto's, zoals gevoegd bij de aanvraag als bij het bezwaarschrift dd. 04.06.2010, evenals de bouwplannen te bekijken:

Verzoekster stelt thans in verzoekschrift dat deze 'zichtvervuiling' nu net tot een minimum zou herleid worden door in een geluidswand, bovenop de luchtgroep te voorzien (geluidswand die door de bestreden beslissing werd geweigerd).

Verweerder heeft in zijn bestreden beslissing net geargumenteed dat dergelijke verhoging van de muur naar 5m25cm een aanmerkelijke en nefaste invloed heeft op de lichtinval van de links aanpalende tuin.

De vraag van verzoekster 'hoe een geluidsscherm tot op een maximale hoogte van 5m25 (...)meer zichtvervuiling met zich brengt dan een (in de bestreden beslissing vergund) geluidsscherm met een maximale hoogte van 4,65m gaat uiteraard niet op:

- ten eerste is de nefaste invloed op de lichtinval slechts 1 van de visuele aspecten; het spreekt voor zich dat het zicht van de linkerbuur, los van de lichtinval, in ieder geval 'bezoedeld' wordt door het optrekken van een blinde muur, rechtstreeks palend aan zijn tuin, tot 5m25 (!).
- Daarenboven is het nogal evident dat het verhogen van de scheidingswand ten oosten van de tuin een nefaste invloed heeft op de lichtinval, los van het feit of er nu al dan niet een (ander) geluidsscherm ten noorden van de tuin staat.
- Meer nog, door de verhoging van de wand aan oostzijde zal het ingesloten effect in de tuin, in combinatie met de scheidswand aan noordzijde, verhoogd worden.

-m.b.t. cultuurhistorische aspecten:

De aanvraag heeft hier geen invloed op.

-m.b.t. het bodemreliëf:

De aanvraag heeft geen aanmerkelijke invloed op het bodemreliëf.

-m.b.t. hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen:

***Enerzijds** stelt verweerder dat het inplanten van een geluidswand op de grond tussen de overdekte speelplaats en de tuin van de buur mogelijk het geluid, komende van de speelplaats, kan reduceren.

De plaatsing van deze geluidswand wordt dan ook **vergund**.

***Anderzijds** stelt verweerder dat de inplanting van een **luchtafzuiginstallatie** op ongeveer 1 meter (!) van de linker buur, waarbij dan nog 3 van de uitlaatmonden van de installatie naar de tuinzone van deze buur zijn gericht (waarvoor thans regularisatie wordt aangevraagd) aanleiding geeft tot enerzijds lichtvervuiling, en anderzijds geluidshinder.

Deze zichtvervuiling blijkt heel duidelijk uit de foto's, evenals uit de plannen (inplanting tot dicht tegen de perceelsgrens).

Men mag tevens uitgaan van geluidshinder, gezien de grootschaligheid van de installatie, én gezien de bouwaanvraag tot inplanting van een geluidsscherm, langs de binnenkant van de gemene muur. (geluidsscherm dat niet kan worden vergund, gelet op de viuele hinder hiervan; cfr. bespreking supra).

Verzoekster heeft trouwens zélf niet de moeite gedaan om een gefundeerde geluidsstudie bij haar bouwaanvraag te voegen.

Daar waar verzoekster in haar aanvraag zélf heeft nagelaten om de nodige specificaties te geven nopens de door haar aangevraagde 'luchtgroep', kan zijn verweerder bezwaarlijk verwijten onzorgvuldig te zijn geweest bij het onderzoek van het voorwerp van vergunning (zie verzoekschrift p. 7, punt 2).

**Wat betreft de inplanting van de luchtgroep, stelt verweerder geheel terecht (en rekening houdend met bovenstaande) dat de luchtafzuiginstallatie op huidige plaats NIET kan worden ingeplant. Door de kwestieuze inplanting wordt maximale hinder berokkend aan de linker buur.*

Hieromtrent stelt verzoekster dat deze inplantingsplaats een weloverwogen beslissing is, boven het technisch lokaal, waardoor de leidingen minimaal zichtbaar zijn.

Vooreerst dient verweerder vast te stellen dat deze 'weloverwogen beslissing' geenszins blijkt uit de aanvraagformulieren, waaronder de beschrijvende nota (zoals ten onrechte wordt gesteld door verzoekster).

Hieromtrent stelt de beschrijvende nota enkel het volgende:

"Opvatting en inplanting werden in gezamenlijk overleg met de diensten stedenbouw bepaald. (...)Een luchtgroep werd geplaatst op het plat dak boven het technisch lokaal(...)"

Daarenboven maakt verzoekster ook niet duidelijk hoe een 'grotere zichthinder zou worden veroorzaakt door een andere inplanting', vermits thans de linkerbuur reeds de maximale hinder draagt...

2. Geen schending van de motiveringswet van 1991, noch van de motiverings- en zorgvuldigheidsplicht

-Verzoekster poogt alsnog aan te tonen dat verweerder het zorgvuldigheidsbeginsel zou hebben geschonden door te spreken van een 'industriële luchtafzuiginstallatie', "afzuiginstallatie", "afzuiginstallatie".

Daarenboven stelt verzoekster dat er "geen luchtverplaatsing voelbaar (is) op enige afstand".

Dit is totaal irrelevant.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verweerder wel degelijk rekening heeft gehouden met de installatie, zoals die werd aangevraagd en zoals die blijkt uit de plannen, en dat hij om gegronde redenen heeft geoordeeld dat deze aldaar niet kan vergund worden.

-Verzoekster kan dan ook niet voorhouden dat verweerder het zorgvuldigheidsbeginsel heeft geschonden. Verweerder heeft als een normale zorgvuldige overheid alle aspecten in verband met de goede ruimtelijke ordening in overweging genomen, zoals met zoveel woorden blijkt uit de bestreden beslissing.

Eveneens werden de materiële en de formele motiveringsplicht niet geschonden. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk de motieven in rechte en in feite waarop de bestreden beslissing is gestoeld. De motivering is allerm minst kennelijk onredelijk.

Zie ook: RvS, [REDACTED], nr. 206.350, 1 juli 2010: "De motivering van de bestreden beslissing moet de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Deze motivering moet afdoende zijn, teneinde de bestuurde in staat te stellen terdege te oordelen of het zin heeft zich tegen de beslissing te verweren met de middelen die het recht hem ter beschikking stelt."

Zie ook: RvVb dd. 20.04.2011:

“In zoverre vastgesteld kan worden dat het perceel waarop de aanvraag betrekking heeft, gelegen is in een woongebied en het voorwerp van de aanvraag qua bestemming hiermee overeenstemt, diende de verwerende partij daarnaast, gegeven artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, b en §2, eerste lid VCRO, de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening onderzoeken. Of de aanvraag verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening moet eveneens blijken uit de motivering van de bestreden beslissing.

Vermits het vergunningverlenend bestuursorgaan in dit verband beschikt over een discretionaire bevoegdheid, kan en mag de Raad zijn beoordeling omtrent de eisen van een goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de verwerende partij. In de hem opgedragen legaliteitsbeoordeling kan de Raad enkel rekening houden met die motieven die opgenomen zijn in de bestreden beslissing en dient de Raad na te gaan of het vergunningverlenend bestuursorgaan haar appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, meer specifiek of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot het bestreden besluit is kunnen komen.

Bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening zal het vergunningverlenend bestuursorgaan in de eerste plaats rekening moeten houden met de inpasbaarheid van het gevraagde in de onmiddellijke omgeving van het perceel waarop de aanvraag betrekking heeft. Deze beoordeling, waarbij de bestaande toestand als principieel uitgangspunt fungeert, dient in concreto te gebeuren.

Afhankelijk van de aard en de omvang van de aanvraag, en in zoverre zulks bij de beoordeling van de aanvraag daadwerkelijk relevant is, zal tevens de inpasbaarheid in een ruimere omgeving dienen onderzocht te worden. Het onderzoek naar de inpasbaarheid van de aanvraag in een ruimere omgeving is evenwel van minder doorslaggevende aard en kan er alleszins niet toe leiden dat de inpasbaarheid in de onmiddellijke omgeving en de naastliggende percelen in het bijzonder, die de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening het sterkst beïnvloedt, buiten beschouwing wordt gelaten.”

Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat de overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening op afdoende wijze is gemotiveerd. Verweerder bespreekt in diens beslissing elk aspect van de notie ‘de goede ruimtelijke ordening’. De beslissing is aldus zowel materieel als formeel gemotiveerd.

...“

3.

In haar wederantwoordnota benadrukt de verzoekende partij nog dat de verwerende partij ten onrechte de afzuiginstallatie als industrieel bestempeld, dat als die installatie visuele hinder veroorzaakt, de door de verzoekende partij gevraagde ophoging van de scheidingsmuur precies die hinder zal wegnemen, dat het maar de vraag is of de lichtbeperking door een muur van 5,25m zoveel meer is dan die van de wel vergunde muur tussen de tuin en de overdekte speelplaats van 4,65m. De plaats waar de geweigerde opgehoogde muur zou worden opgericht is noordoostelijk ten opzichte van de linker buur, zodat er zelfs op 21 juni geen verminderde zoninval zal zijn. De afzuiginstallatie is op een weloverwogen plaats aangebracht, op elke andere plaats zou die nog hoger zijn, met meer zichthinder en langere leidingen.

Met al deze elementen heeft de verwerende partij onvoldoende rekening gehouden.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij betwist de wijze waarop de verwerende partij de aanvraag beoordeeld heeft op haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

Het behoort tot de taak en de bevoegdheid van het vergunningverlenende bestuursorgaan om overeenkomstig artikel 4.3.1, § 2, eerste lid, 1° en 2° VCRO op concrete wijze te onderzoeken of een aanvraag beantwoordt aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening, waarbij zij de noodzakelijke of relevante aspecten van de goede ruimtelijke ordening bij haar beoordeling dient te betrekken en dient rekening te houden met de ingediende bezwaren en adviezen.

De Raad kan zijn beoordeling van de eisen van de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de bevoegde overheid. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidscontrole is hij enkel bevoegd om na te gaan of de administratieve overheid de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

2.

De verwerende partij heeft geoordeeld dat de geluidshinder die de afzuiginstallatie veroorzaakt en de verminderde lichtinval door de op te hogen muur aan de binnenkant van de gemene muur met de linkerbuur van die aard zijn dat geen van beide vergund kan worden.

Ook al is de afzuiginstallatie mogelijk niet “industrieel” zoals de bestreden beslissing stelt, de verzoekende partij betwist niet dat zij geluid produceert. Als zij van oordeel was dat die geluidshinder niet storend was, dan had zij een geluidsstudie kunnen laten uitvoeren en aan de aanvraag toevoegen. De bestreden beslissing merkt op dat de verzoekende partij een dergelijke studie niet toegevoegd heeft. Onder die omstandigheden mocht de verwerende partij terecht aannemen dat de afzuiginstallatie geluidshinder veroorzaakt en op die plaats niet aanvaardbaar is.

Het oordeel van de verwerende partij dat de ophoging aan de binnenkant van de gemene muur de bezonning en de lichtinval zullen beperken in die mate dat dit strijdt met de goede ruimtelijke ordening is niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk.

Deze elementen volstaan voor een afdoende motivering van de bestreden beslissing.

Het middel is ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is ontvankelijk maar ongegrond.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 4 augustus 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, achtste kamer, samengesteld uit:

Marc BOES, voorzitter van de achtste kamer,
met bijstand van

Ben VERSCHUEREN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de achtste kamer,

Ben VERSCHUEREN

Marc BOES